

Sygn. akt VIII U 1274/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy P. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania P. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7 lipca 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. G. prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2015 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1274/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07 lipca 2015r, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu P. G. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony nie wykazał na dzień 31.12.1998 roku 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury. Ubezpieczony podniósł, że do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zatrudnienia w:

- Spółdzielni (...) II Oddział we W. od 14.03.1977 r do 31.03.1979 r, w czasie którego ubezpieczony pracował na stanowisku „kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony”, wymienionym w Wykazie A Dz.VIII, poz 2 pkt 1, wykazu stanowiącego załącznik nr 1 Zarządzenia nr 33 Ministra

Łączności z dnia 16 maja 1983 r w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu łączności,

- Przedsiębiorstwie Produkcyjnym (...) w Z. od 07.04.1979 r do 30.03.1991 r , w czasie którego ubezpieczony pracował na stanowisku „pracownika zatrudnionego w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych, wymienionym w Wykazie A, Dz XIV, poz 12, pkt 18 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach,

- B.U.G. G. w Z. od 22.09.1992 r do 25.05.1994 r, w czasie którego pracował na stanowisku pracownika zatrudnionego w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych, wymienionym w Wykazie A, Dz XIV, poz 12, pkt 18 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach,

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresów: 22.09.1992 do 25.05.1994 r – prace przy spawaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym w (...) technologii SA (...) z uwagi na brak karty zasiłkowej oraz informacji czy ubezpieczony w wymienionym okresie korzystał z zasiłków chorobowych; od 23.04.1974 r do 15.04.1976 r – okres zasadniczej służby wojskowej, bowiem z dokumentacji wynika, że służbę wojskową zakończył 15.04.1976 r, natomiast zatrudnienie u tego samego pracodawcy podjął 20.08.1976 r. ZUS podniósł ponadto, że ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych z okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) Oddział II we W. oraz Przedsiębiorstwa Produkcji (...) w Z..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. G. urodził się (...), nie przystąpił do OFE, do 31 grudnia 1998 roku udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczony w okresie od 07.04.1979 r do 30.03.1991 r zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z.. Od 01 grudnia 1980 r do 31 grudnia 1982 r pracował na stanowisku malarza konstrukcji stalowych w ślusarni. Do obowiązków ubezpieczonego należało malowanie konstrukcji stalowych farbą ołowiową typu minia. Wymienione prace, ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. /dowód: zeznania ubezpieczonego k 81,108, zeznania świadka M. D. k 80, M. K. k 81//

W dniu 28.06.1984r ubezpieczony uzyskał uprawnienia spawalnicze. Po zdobyciu uprawnień ubezpieczony każdego dnia, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, do końca zatrudnienia wykonywał prace spawalnicze. Ubezpieczony pracował na hali, w miejscu wydzielonym dla spawaczy, w dziale o nazwie ślusarnia. W tym miejscu pracowali także pracownicy wykonujący prace ślusarskie. /dowód: zeznania ubezpieczonego k 81.108, zeznania świadka M. D. k 81/

Przed uzyskaniem uprawnień spawalniczych, ubezpieczony wykonywał pracę ślusarskie i prace pomocnicze przy spawaniu. /dowód: zeznania świadka M. D. k 80, zeznania świadka M. K. k 81/

W okresie od dnia 14.04.1986 r do 31.12.1986 r i od dnia 06.05.1987 r do 31.12.1987 r, ubezpieczony pracował na budowie eksportowej prowadzonej przez Przedsiębiorstwo Produkcji (...) w Z. w P.. W tym czasie wykonywał prace polegające na montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Ubezpieczony montował konstrukcje na gmachu 10 piętrowego budynku szpitalnego. Wymienione prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. /dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego k 109/

Od dnia 01 września 1981 r ubezpieczony przez 61 dni, odbywał ćwiczenia wojskowe w Jednostce Wojskowej we W.. /dowód: akta osobowe ubezpieczonego/.

W wystawionym świadectwie pracy pracodawca Przedsiębiorstwo Produkcji (...) w Z. wskazał, że ubezpieczony zatrudniony był w oparciu o umowę o pracę, w okresie od 07 kwietnia 1979 r do 30.03.1991 r na stanowisku ślusarza. /dowód: akta osobowe ubezpieczonego./

Ubezpieczony nie zwracał uwagi na to na jakim stanowisku jest formalnie zatrudniony, albowiem liczyła się dla niego stawka wynagrodzenia. /dowód: zeznania ubezpieczonego k 109/

W okresie od 14.03.1977 r do 31.03.1979 r ubezpieczony zatrudniony był w Spółdzielni (...) II Oddział W. na stanowisku kierowcy. Ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Prowadził samochody typu S., J.. Rozwoził mleko , średnio do dwudziestu punktów dziennie. Do jego obowiązków należał także rozładunek i załadunek towarów, który średnio zajmował mu 5-10 minut w jednym punkcie. Wymienione prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. /dowód: zeznania ubezpieczonego k 110/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody, w szczególności w oparciu o zeznania świadków M. D. M. K.. Zeznania świadków były spójne, wzajemnie się uzupełniały i korespondowały z zeznaniami ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Stosownie do treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2009 r, nr 153, poz.1227) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U nr 8,poz 43 ze zm), ubezpieczony urodzony po dniu 31.12.1948 r, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeśli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, udokumentował na dzień 31.12.1998 r okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami składkowymi i nieskładkowymi 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A- stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W myśl ustępu 2 emerytura o której mowa w ust 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochodu budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
-
3. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych

warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 roku, sygn. akt III UZP 48/84, w świetle § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r, zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron (także wyrok SN z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 31.12.1998 roku nie była sporna.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu jedynie 7 lat 9 miesięcy i 13 dni pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt I UK 20/09, wyraził pogląd, iż praca w warunkach szczególnych to praca, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki, co wynika wprost z treści art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Motyw przyświecający ustawodawcy w stworzeniu instytucji przewidzianej w art. 32 ww. ustawy opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Powyższy pogląd Sąd Najwyższy wyraził ponownie w wyroku z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III UK 3/11.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony na dzień 31.12.1998 roku posiada wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych należy zaliczyć okres:

- od dnia 01.12.1980 r do 31.12.1982 r tj okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z., w czasie którego ubezpieczony wykonywał prace malarza konstrukcji metalowych przy użyciu farby ołowianej typu minia (co daje 2 lata i 1 miesiąc), z wyłączeniem 61 dni na ćwiczenia wojskowe w Jednostce Wojskowej we W.,

- od dnia 28.06.1984 r do 30.03.1991 r tj okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z., w czasie którego ubezpieczony wykonywał prace spawalnicze, a w okresie pracy na budowach eksportowych, prowadzonych przez pracodawcę w P. (tj 14.04.1986r- 31.12.1986 r i 06.05.1987 r – 31.12.1987 r), prace polegające na montażu konstrukcji metalowych na wysokości (co daje 6 lat, 9 miesięcy i 3 dni)

- od dnia 14.03.1977 r do 31.03.1979 r tj okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) II Oddział we W., w czasie którego ubezpieczony wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (co daje 2 lata i 18 dni).

W wyroku z dnia 24 marca 2009 r.(I PK 194/08), Sąd Najwyższy przyjął, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzony mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych).

Przesłuchani w sprawie świadkowie zeznali, że ubezpieczony w początkowym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z. wykonywał prace malarza konstrukcji stalowych. Ubezpieczony zeznał, że malował farbą ołowiową typu minia. Wymienione prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy. Warunki pracy były zatem bardzo ciężkie i niebezpieczne, ubezpieczony narażony był na opary toksycznych farb.

Z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że w dniu 01 grudnia 1980 r ubezpieczonemu powierzono stanowisko malarza konstrukcji stalowych w ślusarni. Prace na tym stanowisku wykonywał do dnia 31 grudnia 1982 r, bowiem z dniem 01.01.1983 r przeniesiony został na stanowisko spawacza. Zeznania świadków i ubezpieczonego korespondują zatem z dokumentacją znajdującą się w aktach osobowych ubezpieczonego. Prace wykonywane przez ubezpieczonego należy zatem zaliczyć do prac wymienionych w wykazie A, dział III, poz. 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Przesłuchani w sprawie świadkowie potwierdzili również, że od dnia 28.06.1984 r do 30.03.1991 r w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z., ubezpieczony wykonywał prace spawalnicze. Z zeznań świadków wynika, że po zdobyciu uprawnień spawalniczych, ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Uprawnienia spawalnicze ubezpieczony zdobył 28 czerwca 1984 r, co potwierdził wpisem do książeczki spawacza. Ubezpieczony szczegółowo opisał miejsce w którym wykonywał prace spawalnicze, z jego zeznań wynika, że pracował na hali w dziale ślusarnia, w miejscu wyznaczonym do pracy spawaczy. Zeznania powoda i świadków wzajemnie się uzupełniają. Świadczyli mieli bezpośredni kontakt z ubezpieczonym w trakcie świadczenia przez niego pracy, również wykonywali prace spawalnicze, pracowali z ubezpieczonym na tej samej hali, zatem brak podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności. Ubezpieczony zatem w wymienionym okresie wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział XIV poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że w okresie od 14.04.1986r do 31.12.1986 r i od 06.05.1987 r do 31.12.1987 r, ubezpieczony pracował na budowie eksportowej prowadzonej przez pracodawcę w P.. W tym czasie wykonywał prace polegające na montażu konstrukcji metalowych na wysokości. P. G. szczegółowo opisał prace które wykonywał. Z jego zeznań wynika, że montował konstrukcje metalowe na budynku (...) piętrowego szpitala i prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Montował konstrukcje do zewnętrznej części szpitala- skręcał rury i piał się na wysokość". Po zmontowaniu rusztowania, gdy ekipa budowlana wykonywała na nim prace, ubezpieczony budował rusztowanie w innym miejscu. Podkreślić należy, że w pojęciu określającym stanowisko „monter konstrukcji stalowych na wysokości” zawierają się wszystkie prace, stanowiące "pewien ciąg technologiczny umożliwiający osiągnięcie efektu finalnego", do którego należy zaliczyć także czynności polegające na rozbiórce rusztowań i przenoszeniu ich w kolejne miejsce. Czynności te bowiem były niezbędne dla dokonania procesu montażu. Ubezpieczony zatem wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział V poz. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych należy zaliczyć także okres od dnia 14.03.1977 r do 31.03.1979 r tj okres zatrudnienia ubezpieczonego w Spółdzielni (...) II Oddział W.. Z dokumentacji pracowniczej wynika, że ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku kierowcy. Z zeznań ubezpieczonego wynika, że pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Do jego obowiązków należało rozwożenie mleka. W ciągu dnia rozwoził towar średnio do 20 punktów, dokonywał rozładunku, załadunku i wyruszał w trasę. Niewątpliwie zasadniczym obowiązkiem kierowcy w transporcie jest wykonywanie przewozu drogowego, a więc kierowanie pojazdem w ruchu drogowym. Niemniej jednak czynności przewozu drogowego czasami mogą nie wypełniać dobowej normy czasu pracy kierowcy. Kierowcy mają bowiem przerwy na wyładunek, załadunek, albo uczestniczą w tych czynnościach. Niemniej jednak przerwy, czy też wymienione czynności, stanowią immanentną cechę pracy kierowcy, a w czasie ich trwania pracownik nadal wykonuje obowiązki kierowcy. Podkreślić należy, że z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że w Spółdzielni (...) zatrudniony był na stanowisku kierowcy. Okoliczność, iż pracodawca nie doprecyzował zajmowanego przez ubezpieczonego stanowiska, nie wystawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych, a ubezpieczony nie pamięta nazwisk osób z którymi w tym czasie pracował, nie może stanowić okoliczności obciążającej ubezpieczonego. Należy mieć na uwadze fakt, że ubezpieczony w spółdzielni pracował przez zaledwie 2 lata, ponad 37 lat temu. Ubezpieczony szczegółowo opisał na czym jego praca polegała,

jakimi samochodami kierował. Z jego zeznań wynika, że były to samochody J. i S. o masie przekraczającej 3,5 tony. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika ubezpieczonego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sadowego z zakresu motoryzacji, na okoliczność ustalenia czy do końca 1979 r zakład produkcyjny (...) produkował samochody ciężarowe poniżej 3.5 tony, albowiem dowód ten Sąd uznał za zbędny w świetle zebranego materiału dowodowego, w szczególności zeznań ubezpieczonego, które Sąd uznał za logiczne i spójne.

Praca kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wymaga wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (bezpieczeństwo w ruchu drogowym), jest również uciążliwa ze względu na specyficzny czas pracy kierowcy uzależniony od zleconych mu zadań transportowych. Mając zatem na uwadze powyższe, ubezpieczony w wymienionym okresie wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział VIII poz. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Niewątpliwie charakter pracy ubezpieczonego w spornym okresie wyżej opisanym, wiązał się z narażeniem go na czynniki niekorzystne dla zdrowia. Praca taka przyczyniła się zatem do szybszego obniżenia wydolności organizmu i uprawnia ubezpieczonego do uzyskania wcześniejszej emerytury.

Do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych uwzględnionego przez ZUS w wymiarze 7 lat, 9 miesięcy i 13 dni, należy zatem zaliczyć okres od dnia **01.12.1980 r do 31.12.1982 r** tj okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z., w czasie którego ubezpieczony wykonywał prace malarza konstrukcji metalowych przy użyciu farby ołowianej typu minia (co daje 2 lata i 1 miesiąc), z wyłączeniem 61 dni na ćwiczenia wojskowe w Jednostce Wojskowej we W.; od dnia **28.06.1984 r do 30.03.1991 r** tj okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Z., w czasie którego ubezpieczony wykonywał prace spawalnicze, a w okresie wyjazdu na budowy prowadzone przez pracodawcę w P. (tj 14.04.1986r- 31.12.1986 r i 06.05.1987 r – 31.12.1987 r), prace polegające na montażu konstrukcji metalowych na wysokości (co daje 6 lat, 9 miesięcy i 3 dni); od dnia **14.03.1977 r do 31.03.1979 r** tj okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) II Oddział we W., w czasie którego ubezpieczony wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (co daje 2 lata i 18 dni). Zsumowanie wymienionych okresów daje: **10 lat 8 miesięcy i 21 dni.**

Na marginesie dodać należy, że ostatecznie ZUS nie zakwestionował świadectwa pracy w w warunkach szczególnych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w B.U.G. G. w Z. od dnia 22.09.1992 r do 25.05.1994 r.

W konsekwencji sporny okres pracy ubezpieczonego powinien być zaliczony do stażu pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący uzyskał zatem wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Pozostałe przesłanki prawa do emerytury nie były kwestionowane i zostały przez odwołującego spełnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została w oparciu § 11 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

(-) SSR del Magdalena Kimel